

Histeroskopijas loma endometrija patoloģijas gadījumā

Jekaterina Vasiļeva¹, Valērija Groma², Svetlana Andrējeva³

¹ *Charité Universitātsmedicin klīnika, Vācija*

² *Rīgas Stradiņa universitāte, Morfoloģijas katedra, Latvija*

³ *Rīgas Stradiņa universitāte, Dzemdniecības un ginekoloģijas katedra, Latvija*

Ievads. Premaligno endometrija stāvokļu diagnostikas pilnveidošana ir pamatnosacījums endometrija vēža profilaksei. Histeroskopija ir precīza metode endometrija malignitātes izvērtēšanai [Gan, 2013].

Histeroskopija tiek rekomendēta precīzākai endometrija patoloģijas diagnostikai un efektīvākai terapijai, ja ultrasonogrāfijas izmeklēšanas laikā rodas aizdomas par endometrija hiperplāziju asimptomātiskos gadījumos [Kalampokas, 2012]. Nekombinējot dzemdes dobuma abrāziju ar histeroskopiju, tikai aptuveni 7% gadījumu izdodas diagnosticēt endometrija polipus, kā arī abrāziju bez histeroskopijas nerekomendē sievietēm pēcmenopauzālā vecumā [Lee, 2011]. Histeroskopijas gadījumā noteikta diagnoze daudz biežāk sakrīt ar histoloģisko apstiprinājumu, salīdzinot ar citām metodēm.

Darba mērķis. Salīdzināt Latvijas un Vācijas slimnīcas datus par histeroskopijas veikšanu endometrija patoloģijas diagnostikā.

Materiāls un metodes. Retrospektīvi novērojumā iekļauta 421 paciente ar histoloģiski apstiprinātu endometrija hiperplastisku procesu, kas tika ārstēta Rīgas 1. slimnīcā no 2007. līdz 2010. gadam. Salīdzinājumam novērotas patientes, kas attiecīgajā laika periodā ārstētas Charité Universitātsmedicin klīnikā Berlīnē, Vācijā. Dati apkopoti pēc vienotas anketas, apstrādātas anonīmi.

Rezultāti. Vidējais pacienšu vecums bija 44,8 gadi (SD ± 8,9). Dzemdes frakcionētā abrāzija tika kombinēta ar diagnostisko histeroskopiju un/vai histeroresektoskopiju tikai 6,7% gadījumu (n = 28) Latvijas slimnīcā, pārsvarā recidīvu gadījumos vai pēc nepilnas polipa rezekcijas ambulatoros apstākļos. Savukārt Vācijas klīnikā 90% pacienšu dzemdes frakcionēta abrāzija tika kombinēta ar diagnostisko vai ķirurģisko histeroskopiju. Histeroskopija kā diagnostiska metode netika izvēlēta tikai pārāk stipras asiņošanas gadījumos vai arī plānotas histerektomijas gadījumā citas indikācijas dēļ.

Secinājumi. Histeroskopijas pielietošanas biežums Latvijas un Vācijas klīnikā ievērojami atšķiras. Histeroskopijas pielietošanas un nepielietošanas indikācijas nesakrīt. Ievērojot pasaules literatūras rekomendācijas un izmantojot Vācijas klīnikā iegūto pieredzi, būtu jārekomendē biežāku histeroskopijas pielietošanu Latvijas klīnikā – it īpaši diagnostiskos nolūkos.